

Ένα πνευματικό οδοιπορικό για τη Μεγάλη Εβδομάδα

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι ένα οδοιπορικό, παράξενο κι αλλιώτικο. Ένα οδοιπορικό στο οποίο ο καθένας από μας λαμβάνει μέρος, όχι ως αμέτοχος θεατής, αλλά ως ενεργός πρωταγωνιστής. Τα γεγονότα που εκτυλίσσονται δεν είναι ένα αξιομνημόνευτο ιστορικό παρελθόν. Είναι ένα αδιάκοπο και ασταμάτητο εμπειρικό παρόν. Αδιάλειπτα και αδιάκοπα ο Ιησούς πορεύεται προς το εκούσιον πάθος. Το ίδιο όμως αδιάκοπα και αδιάλειπτα ο Υιός του Θεού νικάει τον θάνατο και καταθρυμματίζει τη δύναμη της κακίας.

Αυτό σημαίνει ότι η πορεία του Χριστού προς τον Γολγοθά πραγματοποιείται, μυστικά αλλά πραγματικά, και μέσα στην καρδιά του καθενός από μας. Όλοι κουβαλούμε μέσα μας, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι, τους χαρακτήρες που πρωταγωνιστούν στα γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδας. Ο Πέτρος που αρνιέται τον Χριστό, ο Πιλάτος που πλένει τα χέρια του για να απαλλαγεί από κάθε ευθύνη, ο στρατιώτης που καρφώνει με μανία το σώμα του Κυρίου στον Σταυρό, ο ανώνυμος άνθρωπος που βροντοφωνάζει «άρων, άρον σταύρωσον Αυτόν», ο Ιούδας που προδίδει τον Διδάσκαλο, ο μαθητής που εξαφανίζεται μπροστά στον φόβο των Ιουδαίων, όλοι αυτοί δεν είναι πρόσωπα που θάφτηκαν κάτω από την ταφόπετρα της ιστορίας. Όχι, σίγουρα όχι! Εμείς είμαστε ο Πέτρος της άρνησης. Εμείς είμαστε ο Πιλάτος της ευθυνοφοβίας, ο Ιούδας της προδοσίας, ο τρομαγμένος μαθητής, ο μεθυσμένος στρατιώτης, ο ανυποψίαστος πολίτης. Εμείς είμαστε ο Ιωσήφ Αριμαθαίας, οι μυροφόρες, ο Πέτρος της μετάνοιας.

Γι' αυτό και τονίζουμε ξανά, πως η πορεία του Χριστού προς τη θυσία αλλά και προς τον θρίαμβο είναι ένα οδοιπορικό που επαναλαμβάνεται σε όλες ανεξαιρέτα τις εποχές. Η Σταύρωση και η Ανάσταση δεν είναι μόνο γεγονότα που διαδραματίζονται έξω από μας. Είναι και βιωματικές καταστάσεις που λαμβάνουν χώρα μέσα μας. Εμείς Σταυρώνουμε κι εμείς

Ανασταίνουμε τον Κύριο. Τον Σταυρώνουμε με τον εγωισμό, τα πάθη, τις μικρότητές μας. Τον Ανασταίνουμε με τη μετάνοια, την ταπείνωση, την πίστη και την αγάπη μας.

Ώρα όμως να κινήσουμε για το οδοιπορικό μας. Τη Μ. Δευτέρα, τη Μ. Τρίτη και τη Μ. Τετάρτη η Εκκλησία τονίζει σε όλους την ανάγκη για πνευματική ετοιμότητα και ταυτόχρονα, επισημαίνει τη λυτρωτική δύναμη της μετάνοιας και της συγχώρεσης. Η παραβολή των δέκα παρθένων και η μετανοημένη πόρνη που αλείφει τα πόδια του Ιησού με πολύτιμο μύρο οριοθετούν και τη δική μας πορεία. Εγρήγορση συνεχής, νήψη ψυχής αδιάκοπη, συντριβή καρδιάς αδιάλειπτη.

Η Μ. Πέμπτη είναι ο επόμενός μας σταθμός. Το τελευταίο Δείπνο του Διδασκάλου με τους μαθητές ανοίγει την αυλαία του Πάθους. Μετά από το πλύσιμο των ποδιών των μαθητών Του, το αξεπέραστο πρότυπο ταπείνωσης και διακονίας, ο Κύριος παραδίδει το Σώμα και το Αίμα Του, ως η αληθινή τροφή του κόσμου. Στους αιώνες των αιώνων, η Θεία Κοινωνία θα τελείται με τα ίδια εκείνα λόγια που ακούστηκαν στο υπερώο της Ιερουσαλήμ. «Λάβετε φάγετε, τούτο εστί το Σώμα μου,..... Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το Αίμα μου...».

Η προδοσία, όμως, αγρυπνά και η άρνηση караδοκεί. Ο αιώνιος προδότης, ο άνομος Ιούδας παραδίδει τον Άμωμο Κύριο σε παράνομους Κριτές. Ο Θεάνθρωπος χλευάζεται από ανυποψίαστους κι ανίδεους ανθρώπους. Η ψεύτικη πορφύρα, το αγκάθινο στεφάνι, η καλαμένια ράβδος, η ειρωνική επιγραφή, γίνονται τα μέσα του τραγικού εμπαιγμού. Ο άνθρωπος κοροϊδεύει τον Σωτήρα του. Ο άνθρωπος φονεύει τον Θεό του. Ο άνθρωπος οδηγεί στον θάνατο την ίδια τη ζωή.

Η Μ. Παρασκευή είναι βαριά μέρα. Το οδοιπορικό μας μπαίνει, πια, στον δρόμο της σιωπής. Ο Ιησούς ατενίζει τον κόσμο, την ιστορία αλλά και την ψυχή του καθενός από μας, καρφωμένος πάνω στον Σταυρό. Το βλέμμα του δεν είναι ικετευτικό, ούτε παραπονιάρικο. Είναι η ύστατη ματιά

αγάπης. Τα συγχωρητικά του λόγια το επιβεβαιώνουν. « Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσιν». Ο πόνος όμως διαπερνάει το είναι Του. Τα καρφιά που τρυπούν τα χέρια Του, η αναπνοή Του που γίνεται ολοένα και πιο μαρτυρική, η εξουθένωση που καλύπτει το σώμα Του, η αίσθηση της παντελούς σχεδόν εγκατάλειψης, συνθέτουν τα επί μέρους στοιχεία του Πάθους του Κυρίου. Μερικές φορές, λόγω της συνήθειας, λησμονούμε την οδύνη και την τραγωδία που κρύβεται μέσα στη φράση "ο Χριστός σταυρώθηκε". Παρ' όλη, όμως τη δική μας παγερή αδιαφορία, το μαρτύριο του Χριστού ήταν αληθινό. Τόσο αληθινό όσο και το αίμα που έτρεχε από το άγιο Σώμα Του. Τα τελευταία λόγια Του Κυρίου «Πατέρα μου στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου», ήταν η κορύφωση του όλου δράματος.

Η αβάστακτη θλίψη της Μ. Παρασκευής ξεσπά στον ασυγκράτητο θρήνο του Μ. Σαββάτου. Το άχραντο σώμα του Κυρίου ενταφιάζεται «εν μνήματι καινών». Δεν ξέρουμε με ποια λόγια η Παναγία αποχαιρετούσε τον αγαπημένο της Υιό. Σίγουρα, όμως, δεν θα απείχαν και πολύ απ' αυτά που ο εκκλησιαστικός υμνογράφος βάζει στο στόμα της. « Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατο μου τέκνον πού έδυ σου το κάλλος;» « Ω γλυκεία μου άνοιξη , γλυκύτατο παιδί μου, πού έδυσε η ομορφιά σου;».

Η αυγή της καινούργιας μέρας σημαίνει και το χάραμα ενός καινούργιου κόσμου. Η ζωή νίκησε τον θάνατο. « Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζωών χαρισάμενος». Ο νικητήριος αυτός παιάνας διατρέχει την ιστορία σαν ζωηφόρος ιστός της. Η θριαμβευτική ιαχή ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ γίνεται ανάσα, γίνεται πνοή, γίνεται τραγούδι, γίνεται κραυγή. Η αγάπη του Θεού παραμερίζει την αδυναμία μας και χαρίζει στο ανθρώπινο γένος την Αγάπη σαν Ζωή αλλά και Ζωή σαν Αγάπη. Η χαρά της Ανάστασης αγκαλιάζει ολόκληρη την κτίση. Νοηματοδοτεί την ύπαρξή μας. Ζωογονεί τον κόσμο. Θεμελιώνει την Εκκλησία. Μπροστά στην Ανάσταση του Κυρίου κάθε θλίψη, κάθε πόνος, κάθε πίκρα και κάθε στεναγμός χάνουν το δηλητηριώδες κεντρί τους. Ο εν Χριστώ άνθρωπος υπερβαίνει τον θάνατο, νικάει τη

φθορά, μετέχει της αιωνιότητας, γεύεται από τώρα την ευφροσύνη του Παραδείσου.

Από το λυτρωτικό μήνυμα ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ το οδοιπορικό μας στη Μεγάλη Εβδομάδα, έχει ουσιαστικά ολοκληρωθεί. Τώρα αρχίζει ένα άλλο οδοιπορικό με τελικό προορισμό την καρδιά μας. Η καρδιά μας καλείται να πραγματοποιήσει το δικό της Πάσχα, δηλαδή το δικό της πέρασμα, από την αμαρτία που εξευτελίζει και εξαχρειώνει τον άνθρωπο, στην άπειρη αγάπη του Θεού που διασώζει την αυθεντική ομορφιά του ανθρώπου. Εύχομαι όλοι να ζήσουμε φέτος τούτη τη μετάβαση για να έχουμε στ' αλήθεια ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

<https://youtu.be/rdjoAQSqPro>